

Freakwijnen

ZOALS OVERAL VIND JE OOK IN DE WIJNWERELD EXCENTRIEKELINGEN, DIE DE GANGBARE CONVENTIES IN HUN SECTOR MET PLEZIER DOORBREKEN. _ door bruno vanspauwen

Hij hekelt de traditionele wijncultuur, haalt zijn schouders op voor de beroemdste namen en voert het liefst bizarre wijnen in van even bizarre wijnmakers. Luc Hoornaert (38 jaar) hield zich bezig met hedendaagse kunst, maar koos plots resoluut voor de wijn, waarin hij toen al buitenmatig geïnteresseerd was: „Wijn is de goedkoopste kunstvorm die er bestaat.”

Hij ging werken bij een invoerder, maar vond er zijn draai niet: „De wijnwereld zit vol van dezelfde wijnen en saaie wijnmakers die allemaal hetzelfde vertellen.” Wat hem boeide, waren „wijnmakers die durven te zeggen: ik doe het op mijn manier”.

Hij deed het ook op zijn manier. En dat begon met de naam van zijn invoerfirma: S.W.A.F.F.O.U. Lees: *sois fou*, wees gek. Het is ook de afkorting van *Sexy Winemakers' Association Fighting For Overall Understanding*. Zijn wijnwinkel, S.W.A.F.F., staat dan weer voor *Sexy Wines and Fun Food*.

De uitnodigingen van S.W.A.F.F.O.U. zijn berucht. Op één ervan giet een vrouw met een fles tussen de benen wijn in de mond van een liggende Hoornaert. Wat zijn klanten daarvan denken? „De mening van mijn klanten interesseert mij niet. De

Vandaag gaan de wijnen van Egon Müller tegen de hoogste prijzen de deur uit.

Hij voert een wijn in uit de Amerikaanse staat South Dakota gemaakt van het wilde druivenras *vitis riparia*. Of zoekt u riesling uit Slovakije? Luc Hoornaert heeft het. „Je kunt alleen maar een voorloper zijn als je niet naar je klanten luistert”, zegt hij.

Zijn „mafste ontmoeting” had hij in 1987, toen hij de Californische wijnmaker Randall Gram leerde kennen, een licentiaat filosofie die besloot zijn eigen wijndomein, Bonny Doon, te creëren. Uit pure creativiteit maakt hij er wel veertig verschillende wijnen. Hij was de eerste die wijn aan entertainment koppelde. „Waarom niet?”, zegt Hoornaert, „Wijn is in de eerste plaats een genotsmiddel. Dat betekent niet dat kwaliteit onbelangrijk is, integendeel. Hoe meer kwaliteit, hoe meer genot.”

Gram gaf zijn wijnen de vreemdste namen en etiketten, zoals Cardinal Zinn, een wijn van zinfandel en een woordspeling op „doodzonde”. Toen hij vernam dat zijn vrouw zwanger was, creëerde hij een wijn onder de naam *Le Monstre*.

Ooit bezocht Gram het beroemde *Domaine du Vieux Télégraphe*, in *Châteauneuf-du-Pâpe*. Daar gaf hij meteen zijn mening te kennen dat ze een wijn van 100 procent *mourvèdre* moesten maken. Dat deden ze niet, en dus deed hij het maar zelf in Californië, onder de naam *Old Telegram*.

Hij bracht een wijn uit waarin een theezakje hing met gemalen stenen uit de wijngaard (een verwijzing naar het gebruik van houtchips in de wijn om de smaak van houtrijping na te bootsen). Hij creëerde een rock-opera onder de titel *Châteauneuf du Papers Rhône* *ly Hearts Club Band*. En zijn wijnen van de Rhône druiven *grenache*, *syrah* en *mourvèdre* noemde hij *The Rhône Rangers*, naar de Amerikaanse tv-serie *The lone rangers*.

Gram is een fan van riesling, net zoals Hoornaert, en daarom laat hij rieslingmost (gegist druivensap met schillen) overkomen uit de Moezelstreek om te mengen met most uit Californië. Dat druist in tegen alle regels, maar Gram heeft daar maling aan: hij beschrijft de werkwijze eerlijk op de fles, en noemt zijn wijn *Pacific Rim Dry Riesling*.

Gram is ook een voorloper van het gebruik van metalen schroefdoppen voor de wijn (in plaats van kurk). Toen hij voor al zijn wijnen overstapte van kurk naar schroefdop, organiseerde hij een *major event* in drie steden: San Francisco, New York en Mechelen, waar Hoornaert zijn winkel heeft. De pers werd uitgenodigd met een overlijdensbericht: de dood van de traditionele kurk. In de stad werd een grote zwarte lijkwagen rondgereden. Nadien vond een degustatie plaats met alleen zwarte gerechten.

„Alle wijnmakers die ik ken, hebben zo hun eigen universum”, zegt Hoornaert.

Vandaag kent zijn invoerfirma een behoorlijk succes. „Steeds meer wijnliefhebbers zien in dat de wijnwereld inderdaad uniform en saai is”, zegt hij. „Maar toen ik begon, verklaarde men mij voor gek, voor *fou*.”